

[Statsministeren.]

skab heller ikke er særlig dybtgående, når han meget unuanceret fortæller, at aggressoren er alene Nordvietnam. Jeg tror, det er en historisk fejlvurdering, og jeg mener i hvert fald, det er udtryk for et ikke særlig dybtgående kendskab til de faktiske forhold.

Ninn-Hansen: Statsministeren er kendt for altid at udtale sig meget klart, og det gjorde han også ved denne lejlighed, måske med lidt omskrivning. Men statsministerens udtalelser om kirkeministerens anvendelse af ordet afstumpethed om os andre kunne kun opfattes som en kraftig afstandtagen fra kirkeministerens udtalelser, og det vil jeg gerne takke statsministeren for.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Poul Hartling* til statsministeren:

„Vil statsministeren oplyse, hvilke planer regeringen har med hensyn til hjælp til det islandske folk i anledning af vulkankatastrofen?“

(Spm. nr. 111).

Skriftlig begrundelse.

I anledning af naturkatastrofer rundt om på jorden har den danske stat mange gange ydet økonomisk, teknisk og anden hjælp. Det forekommer derfor nok det danske folk lidt uforståeligt, at der ikke offentliggøres hjælpeplaner af nogen art, når et af de nordiske broderfolk, det islandske, rammes af en stor naturkatastrofe. Heldigvis har katastrofen hidtil ikke medført tab af menneskeliv, men for det islandske samfund er de økonomiske tab forholdsmæssigt meget store og kan næppe bæres af det islandske folk alene.

Poul Hartling: Lykkeligvis har naturkatastrofen i Island ikke medført tab af menneskeliv, men de materielle tab er så store, at det har medført og vil medføre betydelige økonomiske vanskeligheder for det islandske folk.

Vi i Danmark lever med i disse ting, og der er hos den danske befolkning en stor trang til at række en hjælpende hånd, men det må være regeringens sag at lægge tingene til rette for et sådant hjælpearbejde.

Jeg har forstået, at både kommuner, Foreningen Norden og adskillige private er parate til at sætte ind, men jeg har med mit spørgsmål dels villet give statsministeren en anledning til offentligt at fremsætte en udtalelse om regeringens hensigter, dels gerne villet sætte lidt gang i tingene.

Statsministeren (Anker Jørgensen): Jeg vil gerne takke hr. Poul Hartling, fordi han har stillet dette spørgsmål. Det giver anledning til at gøre nogle bemærkninger fra regeringens side til sagen.

Som bekendt har udenrigsminister K. B. Andersen som fungerende statsminister allerede den 24. ds. givet udtryk for Danmarks medfølelse over for Island i anledning af den frygtelige naturkatastrofe på øen Heymaey og i denne forbindelse gav vi tilsagn om, at Danmark ville drøfte med Island, hvorledes vi kan bidrage til at hjælpe landet i anledning af de store tab, vulkanudbruddet har medført. Island har takket for dette tilsagn, som man gerne vil drøfte, så snart det er praktisk muligt.

Det er i øjeblikket vanskeligt at overskue det islandske behov og dermed opnå en klar forestilling om det omfang, den danske hjælp bør have, men det er sandsynligt, at det vil vise sig at gå ud over de eksisterende bevillingsmæssige rammer for ekstraordinær humanitær hjælp. Regeringen vil være indstillet på at tage spørgsmålet op med de bevilgende myndigheder, når den fornødne oversigt foreligger.

Vi vil gerne samordne vor indsats med de øvrige nordiske landes, og vi vil herfra medvirke til en sådan koordination snarest muligt. Det er derfor med stor glæde, at jeg fra hr. Stetter har modtaget underretning om, at medlemmer af Nordisk Råds præsidium hver for sig har rettet henvendelse til de nordiske regeringer om spørgsmålet.

Jeg kan tilsige den danske regerings fulde beredvillighed til at tage spørgsmålet op om en fællesnordisk hjælpeaktion for Island. Jeg vil gerne benytte den først givne lejlighed, og jeg kan derfor på regeringens vegne fuldt ud tilslutte mig forslaget om et møde mellem de nordiske statsministre og Nordisk Råds præsidium, når rådets 21. session indledes i Oslo den 17. februar i år.

Jeg kan i øvrigt også meddele, at vi i dag har været i kontakt med den svenske rege-